

EL LLIBRE DEL BATLLE DE CAMBRILS, PERE DE SANTGENÍS (1452-1455)*

Amb el present treball volem oferir al lector el text íntegre dels comptes d'un batlle local, el de Cambrils (Tarragona) de mitjans segle xv i el més antic d'una sèrie conservada pertanyent a aquest lloc del Baix Camp. A través d'ell podrem veure com exerceix les seves funcions aquest funcionari que el rei posà en aquella vila tarragonina després d'haver-la sostret del domini senyorial de l'arquebisbe de Tarragona (1436) i d'incloure-la com a membre de ple dret del municipi barceloní, en virtut del privilegi de «carreratge» (1449)¹ que garantiria la permanència sota «el dolç i suau jou de la senyoria reial i deslliurar-se de les vexacions que sofrien»².

El document que donem a conèixer és un quadern de 10 fulls, escrits fins al setè, en tamany quartilla, i guardat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, secció del Reial Patrimoni (Mestre Racional), registre 1.602, lligall 10, llibret primer.

Pel que fa al seu contingut, el llibre del batlle de Cambrils, com normalment tots els altres llibres d'aquest tipus³, té una primera part on s'hi anoten totes les «rebudes» («emollaments», en el text) o co-

* La anotació, indicada entre parèntesis fa referència al capítol o apartat corresponent del document transcrit.

Abreujaments: A.C.A.: Arxiu de la Corona d'Aragó.

M.R.: Mestre Racional.

1. LALINDE ABADÍA, Jesús: *La jurisdicción real inferior en Cataluña*. («Corts, veguers, batlles»), Barcelona, 1966, pàg. 135.

2. FERRER MALLOL, Maria Teresa: *El patrimoni reial i la recuperació dels senyorius jurisdiccionalen els estats catalano-aragonesos a la fi del segle XIV*, «Anuar. Estud. Medievales», 7 (1970-71), pàg. 385. Són també molt interessants les observacions que l'autora fa sobre el «carreratge» (pàgs. 419-424).

3. Vid. ad.ex. el *Llibre del batlle reial de Barcelona, Berenguer Morey (1375-1378)*, de J. M^a Casas Homs, pub. per la fundació S. Vives-Casajuana (Barcelona, 1976).

braments efectuats pel batlle, seguint un ordre cronològic (*anotacions 1 a 33*). Ve després una segona part dedicada a justificar les despeses de diners (*anotacions 34 a 39*), seguida d'un apèndix (fols. 6 v.-7 r.) on es garantitza l'autenticitat del text per un notari reial, i s'hi anoten altres circumstàncies relatives a la solució final dels comptes realitzada per la vídua i els garants del difunt batlle. Aquests comptes, amb el superàvit o el dèficit que resultava de la diferència entre «rebudes» i «despeses», eren presentats al Mestre Racional qui hi feia les observacions i investigacions pertinents per a comprovar-ne la veracitat.

D'antuvi seria interessant definir la figura jurídica del «batlle». La manera genèrica ens la dona excel·lentment el professor Font i Rius quan diu que és «un funcionario público que los monarcas y señores (batlle reial - batlle senyorial, respectivament) ponen al frente de un lugar, parroquia o castillo, es decir, de la circunscripción local respectiva. Ejerce...la función judicial, como juez ordinario en toda clase de causas, salvo las de especial reserva o avocación del monarca, tiene el poder coactivo para detener, prender, multar, etc., convoca y dirige la hueste ciudadana para la persecución de algún delincuente y administra el patrimonio del rey o señor en el lugar, cuidando de la regularización de las rentas y de los gastos»⁴. Cal assenyalar doncs que aquest personatge no fou mai el governador (entès en sentit genèric) o dirigent del municipi, tot i que pel seu caire localista hi deixès sentir la seva influència. Pel que fa a l'exercici efectiu de la jurisprudència, i degut a la vinculació de Cambrils a la ciutat de Barcelona suara esmentada, el batlle hi exerciria només la jurisdicció civil i criminal, mentre que el mer i mixte imperi se'l reservava el batlle barcelonès⁵. Amb el temps el batlle reial, i també en el nostre cas, Pere de Santgenís i els seus successors, es converteixen fonamentalment en defensors dels interessos del monarca (Reial Patrimoni), i el seu exercici de la justícia queda reduït a garantir el cobrament de les multes o bans en què hom haguès incorregut i a algunes altres matèries d'ordre civil (els «reclams» que més endavant esmentarem)⁶. Una de les activitats que en els primers temps havia caracteritzat el batlle, la recapta de lleudes, «qüèstia», «annona», imposicions sobre comunitats

4. FONT RIUS, J. M.^a: *Bayle*, «Dicc. Historia de España», Madrid, Rev. de Occidente, 1968; vol. I, pàg. 484.

5. CARRERAS CANDI, Francesc: *Hegemonía de Barcelona en Cataluña durante el siglo XV*, Barcelona, Real Acad. Buenas Letras, 1889, pàg. 52. Cit. Lalinde.

6. CASAS HOMS, J. M.^a: *Op. cit.*, pàg. 10.

no cristianes (jueus i sarraïns), etc.⁷, ara també desapareixerà o tindrà tendència a desaparèixer degut a que s'encarrega d'aquest afer un «procurador reial» o «fiscal», o be són venudes aquestes imposicions a persones particulars, a canvi d'un preu fixe i segur, pagador en tres terminis, aquests compradors s'encarregarien pel seu compte i exclusiu risc de cobrar-les mitjançant els seus propis funcionaris; aquest darrer sistema, el de l'arrendament, fou l'emprat de forma usual a Cambrils, ho afirma ben clar la nota de la Batllia General referida als anys 1452-1455: «De les rendes e drets reials de la dita vila de Cambrils e del dit loch de Muntroig, lo dit regent mossèn Jacme Janer, cavaller, no.n fa rebuda alguna per çò com aquelles ensemps ab altres rendes e drets que.l dit senyor reebra en algunes viles e lochs del Camp de Tarragona són stades venudes per part del dit senyor rey al achabisbe de Terragona. E axí appar per comptes passats»⁸.

No hem aconseguit trobar als registres de cancelleria coetanis l'acta de nomenament de Pere de Santgenís com a batlle de Cambrils⁹, amb tot, mitjançant el mateix llibre de comptes que transcrivim, hom pot veure que deuria ésser designat per al càrrec a primers de l'any 1452, car l'onze de febrer ja inicia la seva actuació (fol. 1 r). Cal recordar que aquests càrrecs eren designats pel rei directament, o mitjançant el seu batlle general¹⁰, talment com s'esdevenia amb l'elecció de l'ofici de veguer, amb tot, algunes vegades —i no sabem si aquest fou també el cas de P. de Santgenís— pel fet d'ésser oficis locals, la comunitat o universitat solia oferir una proposta de nomenaments al batlle general, concretada en la presentació d'una terna de persones «acceptables», per a formar part de la qual només s'exigia ser catòlic (n'eren exclosos els jueus i els sospitosos d'heretgia), i català o resident a Catalunya¹¹; no era, per tant, necessària la condició de lletrat o jurista, ja que el càrrec no era tècnic sino merament polític. La duració de les seves funcions era de tres anys naturals (de l'11 de febrer del 1452 al 10 de febrer del 1455).

En un principi, tot i que el càrrec era lucratiu, acostumaven a co-

7. ARAGÓ CABANYAS, Antonio M.^a: *La institució «baiulus regis» en Catalunya en la època de Alfonso el Casto*, «Actas VII Congr. Hist. Corona de Aragón», vol. III, pàg. 138.

8. A.C.A.: M.R., reg. 1080, fol. 119 r.

9. Hem revisat tots els registres de la secció «officialium» del regnat d'Alfons el Magnànim, sense resultat.

10. PONS GURI, J. M.^a: *Batlle*, «Gran Enciclop. Catalana», vol. 3, pàg. 322.

11. LALINDE, J.: *Op. cit.*, pàg. 201.

brar-se la feina realitzada durant els anys de servei amb els «redelmes» o quarta part de les quantitats percebudes¹²; a la fi del segle XIV, però, hi ha la tendència a assignar una quantitat fixa a tots els funcionaris, per cert ben esquifida, normalment eren de 15 o 10 lliures anuals, segons la importància del lloc administrat; en el cas del batlle cambrilenc, p. ex. eren 10 lliures (*anotació 34*), com el d'Argentona, Cabrera, Vilassar i Premià, mentre que el de Mataró, entre molts altres, en cobrava 15¹³.

Fortament vinculats amb la persona del batlle, cal situar-hi els membres de la seva cúria. Lalinde els considera dividits en tres grups: 1) els *tècnics*: encarregats de coneixer i aconsellar el batlle en les qüestions jurídiques (no han de ser necessàriament juristes, només cal que siguin entesos en la matèria), n'hi ha un exemple en les anotacions 35 i 38 del nostre «Llibre»: l'advocat Alexandre de Falset, que s'encarregà d'aconsellar el batlle Santgenís a l'hora de donar sentència o quan actua en defensa dels interessos reials; igualment es paguen 8 jornals d'un altre advocat assessor desconegut, per afers també inespecificats, a raó de 4 sous, 2 diners per dia. 2) *burocràtics*: d'aquest grup s'enregistra solament l'escrivà, encarregat de dur els comptes durant tot el trieni; la seva feina solia vendre's o transmetre's hereditàriament¹⁴ i la seva remuneració anual era de 15 sous (*anotació 36*); les batllies més importants tenien a més a més, dintre d'aquest grup, un o més notaris. 3) *executius*: el saig, encarregat de fer complir les ordres del batlle i transmetre-les. No n'hem trobat cap referència al nostre document.

Cal notar que l'apartat primer, el de «rebudes» o «emollaments», és el més representatiu de la vida ciutadana, car reflexa, encara que ho faci sense precisar gaire, tota una sèrie de problemes i trasbalsos de la comunitat cambrilenc; les anotacions fan totes referència als diners rebuts pel batlle després de dictar sentència a fets punibles comesos per gent de Cambrils i Montbrió, o forans que cometeren delictes dintre de l'àmbit espacial de la seva jurisdicció (p. ex.: els casos de les *anotacions 1, 4, 25, 26 i 28*). L' escrivà deixa constància de tres tipus d'entrades o «rebudes» de diners;

1) *Per raó de ban*: o sigui, quan el castigat actua contra una normativa local o general preestablerta, i amb una escala de multes o

12. LALINDE, J.: *Op. cit.*, pàg. 213.

13. LALINDE, J.: *Op. cit.*, pàg. 216.

14. LALINDE, J.: *Op. cit.*, pàg. 223.

bans tipificada, això és, el batlle compta amb una llista de fets punibles i la seva corresponent sanció, de manera que a cada cas presentat només li cal aplicar la casuística del reglament i fer pagar la pena pecuniària que correspongui (*anotacions 4, 7, 18 i 30*); aquestes disposicions solien estar recollides en les ordinacions de cada municipi.

2) *Per composició*: quan el batlle fa arribar a un acord a les parts en litigi sobre una qüestió de fet o suposada (cas de les calúmnies), per tal d'evitar de dur l'afer a instàncies superiors o per via judicial, sempre més complexa i de pitjors conseqüències per als encartats. D'aquesta manera es pagaven uns diners de comú acord amb el batlle, i quedava oblidada la qüestió¹⁵. Aquesta és la fórmula més abundosa al llibre de P. de Santgenís.

3) *Per reclam*: o sollicitud d'una part, l'agregada, a la justícia del batlle, contra la part acusada, a fi d'aconseguir-ne la reparació o compensació pecuniària d'un greuge demostrable. El batlle després de dictar sentència, en virtut de les facultats que posseïx, acostuma a quedar-se la tercera part d'aquest «reclam», com podem apreciar a les anotacions 11, 19, 23, 26, 29, 31 i 32, allegat les despeses del judici. Mai se n'especifica el motiu, però sí els noms de alguna de les parts.

Des del punt de vista social, es fa difícil esbrinar quins són els estaments que desfilen pel llibre del batlle, i per tant, que han acudit a sollicitar la seva intervenció, degut al laconisme de les seves anotacions. El major nombre són gent de Cambrils o del seu agregat Montbrí, altres de llocs també propers, com Riudoms (*anotació 4*) i Tarragona (*anotació 1*), amb un clar predomini dels homes sobre les dones, que en cas d'ésser acusades fan donar la cara al seu marit (*anotació 13*); aquestes surten més aviat com a objecte de greuge, sense que en sapiguem el fet concret (vid. *anotacions 5 i 14*); la diferència de la composició pagada en els dos casos d'ultratge a dones, tant pot ser símptoma de diferència de greuge com de categoria social de la persona ofesa. Hi ha referències molt concretes a categories socials menystingudes o rebutjades: uns perquè són objecte d'escarni, com els «conversos» o cristians nous (*anotació 6*), altres, «moros», són acusats i judicats pel batlle (*anotacions 12 i 23*) d'uns fets desconeguts, potser d'afavorir la fugida d'esclaus per l'Ebre cap a Al-Andalus o per mar cap a l'orient, com havia succeït vint-i-dos anys enrera amb

15. Les parts poden ser el batlle, d'una banda, i els particulars, de l'altra, o bé particulars entre sí. Vid. PONS GURI, J. M.^a: *Op. et loc. cit.*

els musulmans del lloc de Benicene (Benissanet ?)¹⁶, i finalment, un tercer grup de marginats, els «esclaus»: dues vegades els esmenta el text (*anotacions 17 i 24*), tot indicant que són gent fugitiva dels seus amos; com ja hem dit, al segle xv era molt corrent la fugida d'aquesta mà d'obra cap a indrets diversos a la recerca de llur llibertat; per tal de fer-se més fàcilment escàpols solien encobrir-se amb els vestits habituals de la gent del país, parlaven el millor possible la seva forma dialectal i fins i tot en copiaven la gesticulació¹⁷; la Generalitat prengué determinis severs davant les constants fugides¹⁸, que anaven des de la creació de guàrdies especials a la ribera d'Ebre i voltants de Flix, fins a imposar càstigs de tipus corporal com «XX azots tots nus en bragues» si portaven més de 20 dies fora de la casa de l'amo, o «punits o executats corporalment» si són trobats al cap de 40 o més dies de ser denunciada la seva fugida¹⁹; la mateixa Diputació del General tenia uns saigs especialitzats en aquesta feina, com en Jaume Prima, al qual paguen 30 florins «per diverses exequcions que ha fetes de molt e diverses sclaus fugitius, assotant aquells e trapant-los la orella»²⁰. En aquesta feina de recerca i captura hi tenia també participació el batlle local, com diu Ch. Verlinden, «dès le début du siècle xv nous voyons que les délégués locaux du pouvoir central catalan interviennent activement dans la récupération des esclaves fugitifs»²¹; sota la seva custòdia quedaven els esclaus capturats fins que no fossin recollits pels seus amos o l'administració, i se li encarregava a més la vigilància i prevenció de possibles fugides²²; evidentment una part de la recompensa pagada pel General o per l'amo anirien a engruixir les seves arques, a més de l'estipendi exigít per la seva feina.

Amb molta freqüència el batlle fa ús, en el moment d'imposar la

16. MIRET Y SANA, J.: *La esclavitud en Cataluña en los últimos tiempos de la Edad Media*, «Revue Hispanique», XLI (1917), pàg. 52. Un text del General del 21 de gener del 1429, demostra com els moros de Benicene «treuen e donaven amagament a sclaus fugitius e de certs processos fets contra los alamins e alfaquins de Benicene e de Mora, d'Ascó, de Ytona, los quals eren stats delats de traure o sostenir e aviar sclaus fugitius del Principat».

17. MIRET, J.: *Op. cit.*, pàg. 49.

18. MIRET, J.: *Op. cit.*, pàg. 105 i altres, i GUAL CAMARENA, Miquel: *Un seguro contra crímenes de esclavos en el siglo XV*, «Anuar. Hist. Derecho Español», 23 (1953), pàgs. 247-258.

19. MIRET, J.: *Op. cit.*, pàg. 28.

20. MIRET, J.: *Op. cit.*, pàg. 73.

21. VERLINDEN, Charles: *L'esclavage dans l'Europe Médiévale*, vol. I (*Péninsule Ibérique-France*), Brujas, 1955, pàg. 498.

22. VERLINDEN, Ch.: *Op. cit.*, pàg. 495.

sanció pecuniària, d'una moneda forta: florins o morabetins²³, però per raons pràctiques de comptabilitat, es fa el canvi amb lliures, sous i diners, segons les equivalències del temps: 1 flori=11 sous=132 diners, i 1 morabati=6 sous i 9 diners (anotació 17).

Com a tots els altres oficis de l'administració catalana, de caràcter temporal i amb jurisdicció ordinària, des de l'ordenació de Jaume II del 1311, el batlle ha de retre comptes a la fi del seu exercici trienal, és la denominada «purga» o «procés de taula»: durant el període d'un mes, a comptar des de l'1 de gener, podien presentar-se tota mena de reclamacions i denúncies contra el batlle per: 1) deixadesa en la salvaguarda de la jurisdicció i drets reials, 2) frau en els comptes presentats o en la recapta de diners, 3) desobediència a les normatives dictades pel rei o les corts relatives al seu càrrec, 4) ofendre la universitat i els singulars del municipi que administra, i 5) altres desordres relatius a l'exercici de la seva ocupació²⁴; després, en un termini màxim de tres mesos, tres «jutges de taula»: un cavaller, un vilatà i un jurista, havien de fer la comprovació de la veracitat dels comptes i de les denúncies presentades²⁵; si el trobaven culpable se'l podia castigar amb una sèrie de penes establertes per les corts de Lleida del 1301²⁶, tot i que normalment solia acabar-se l'afer amb l'absolució de l'oficial. Al nostre llibre no s'especifica el procés i resultats d'aquest judici, solament consta la seva realització per les souades que es pagaren als jutges, i per l'exigència, acomplerta al cap de cinc anys, de pagar els deutes deixats pel batlle P. de Santgenís, ja mort, entre la seva vídua, Na Joana i altres sis persones que li sortiren de fiança (anotació 41): Jaume de Calatayud, Mateu Ferrer, Joan Tazell, Jaume Osset i Joan Isbert; sembla doncs, que el batlle deuria malversar part dels diners recaptats o perdre'ls de manera desconeguda; la quantiosa diferència existent entre les rebudes o entrades i les despeses, s'havia d'entregar juntament amb els comptes al Mestre Racional, i

24. LALINDE ABADÍA, Jesús: *La «purga de taula»*, «Homenaje J. Vicens Vives», Barcelona, 1965, vol. I, pàg. 514.

23. Adoneu-vos de les indicacions que hi ha a la fi de moltes anotacions del document.

25. Els jutges cobraven part dels seus estipendis dels diners que havia recollit el batlle durant la seva administració (anotació 39), en canvi els escrivans els cobraven del Mestre Racional (anotació 37).

26. LALINDE, J.: *La «purga...»*, pàg. 520.

pujaba ni més ni menys que a 43 lliures, 18 sous i 6 diners, prou considerable per a l'època i lloc ²⁷.

Per a la transcripció del text hem fet us dels següents signes:

| | indica paraules interliniades,

[] indica paraules borroses o il·legibles,

< > indica paraules afegides per nosaltres per a la millor comprensió del text.

Al marge de cada anotació hem posat una xifra entre [], per tal de facilitar la correspondència del text amb la introducció.

PRIM BERTRAN I ROIGÉ

27. Total de diners rebuts: 89 lliures, 8 sous i 2 diners. Total despeses: 45 lliures, 9 sous i 8 diners.

DOCUMENT

Fol. 1 r.

P. de Sant Genis (Batlia de Cambrils)

Compte d'en P. de Sent Genys, quondam batle de / Cambrils, de la administració que ha tenguda / de la dita batlia del .XI. dia del mes de febrer / del any .M.CCCC.L.II. que començà regir, tro a / .X. del mes de febrer del any .M.CCCC.L.V.

fol. 2 r.

COMPTA D'ELLS EMOLLAMENTS E REBUDES FETES PER LO HONORABLE / EN PERE DE SEN GINÍS, DE LA BATLIA DE LA VILLA DE CAMBRILS, / DE LES COMPOSITIONS, EN LO TRIENNI QUI COMENÇA A .XI. DEL MES / DE FEBRER, ANY .M.CCCC.L. DOS, SEGONS QUE.S SEGUENEN:

- [1] Primo rebí d'en Iohan Pugol de Teragona per son / frare, de la Selva, per una composició que firen de / hun homa que nefraren a Monbrió, en lo dit terma / a .II. de març del dit any, .XXXX.V. florins / a la part del batllaXX.III. £, .XV. sous.
- [2] Item rabi d'en Pere Simó de Cambrils per una / composició que feu la dita jornada, .II. florins, / a la part del batllaI. £, .II. sous.
- [3] Item rabi d'en Iohan Bernat de Monbrió, per una / composició que feu a .XX.V. de març, .III. florins, / a la part del batlla. I. £, .XIII. sous.
- [4] Item rabi d'en Ferran de Riudomps per un terç de / ban a .III. de abril del dit any, .I. sou, .VIII. diners I. sou, .VIII. <diners>.
- [5] Item rabi d'en Bernat Rogals de Cambrils per / una composició que feu per raó de una dona / a .VIII^o. de abril del dit any, .XXX. florins, / a la part del batllaXVI. £, .X. sous.
Suma pàginaXXXX.III. £, .I. sou, .VIII. diners.

fol 2 v.

- [6] Item rabi d'en Iohan Pugol per una composició / que feu per son fil que avia aguda ramor ab / hun crestià novel, a .X.VIII. de mag del dit any, / .VII. florins, a la part del batllaIII. £, .XVII. sous.
- [7] Item rabi d'en Merquès per un terç de ban a .XX.VIII. / de juny any demunt dit, .VI. dinersVI. diners.
- [8] Item rabi d'en Girona de Monbrió per I^a composició / que feu a .III. de juliol del dit any, .XXXX. sous, / a la part del batllaII. £
- [9] Item rabi d'en Ramon Iujol de Monbrió per una / composició que feu a .XVIII. de juliol del dit / any, .XXX.III. sous, a la part del batllaI. £, .XIII. sous.
- [10] Item rabi d'en Anthoni Folch de Monbrió, per una / composició que feu a .X.VIII. de juliol, .VIII. sousVIII. sous.

- [11] Item rabi d'en Pere Aspelta de Monrog per hun/terç de hun reclam que li feu en Fuleda de Tor-/tosa a .XX. de juliol del dit any, .III. sous, .VIII. dinersIII. sous, .VIII. diners.
- [12] Item rabi de Brafim Deuhet, moro de/Benicene per hun reclam que li feran a .XX.VII./de juliol any dessús dit, a .I. sou, .III. dinersI. sous, .III. diners.
- Suma pàginaVIII. £, .III. sous, .VI. diners.

fol. 3 r.

- [13] Item rabi d'en Nicholau Amorós de Monbrió/per una composició que feu per sa muller a .XX.II./de deembra, a la part del batlla. .I. £, .X. sous.

M.CCCC.L. TRES

- [14] Item rebí d'en G^o Trobat de Monbrió per/I^a composició que feu per raó de una dona/a .XX. del mes de abril any .M.CCCC.L. tres,/a la part del batllaIII. £, .X.VIII. sous.
- [15] Item rabi d'en Pere Ribes de Cambrils/per una composició que feu a .II. de mag/del dit anyVIII. £, .V. sous.
- [16] Item rabi d'en Ramon Giol de Monbrió/per una composició que feu a .VI. de mag/del dit any a la part del batllaVII. £, .XV. sous.
- [17] Item rabi per hun asclau de Sen Boy que/hera fogit e avia passadas duas/aigües vanals |a .VIII^o. de mag|, a la part del batle/per dos morabatinsXIII. sous, .VI. diners.
- Suma pàginaXX.III. £, .II. sous, .VI. <diners>.

fol. 4 r.

- [18] Item rabi d'en Pugol dels Fagels per hun terç/de ban a .X. de magI. sous, .X. diners.
- [19] Item rabi d'en Amat de Monrós per un terç/de raclam, la dita jornada, a la part/del batllaIII. sous, .VI. diners.
- [20] Item rabi d'en Sentapau de Cambrils per/una composició que feu a .XII. de mag,/a la part del batllaVI. £, .XII. sous.
- [21] Item rabi d'en Figeres de Cambrils per una/composició que feu a .XVII. de juny del dit/any, a la part del batllaI. £, .XIII. sous.
- [22] Item rabi d'en Jacme Vilalbí de Cambrils per/una composició que feu a .XVIII. de juny/del dit any, a la part del batllaI. £, .XIII. sous.
- [23] Item rabi de Ali Castayolla, moro de/Benicene, per hun terç de reclam a .XXVI./del dit mes de junyII. sous, .VI. <diners>.
- Suma pàginaX. £, .VI. sous, .X. <diners>.

fol 4 v.

- [24] Item rabi d'en Pere Martorell per hun asclau/que fonch pres aci, que hera fogit, que hera/de la Cassa de Déu, per duas ayguas/vanals, a la part del batlla, a .X./de setembra del dit anyXII. sous, .VI. <diners>.
- [25] Item rabi de tres hòmans astrangers per/tres terços de reclam qu'ells avian fets,/a la part del batlla, a .XVII. de febrer/del dit anyV. sous, .X. <diners>.

- [26] Item rabi d'en Ravul de Tiviça per hun / terç de hun reclam que li aviam fet a / .X. de noembra, a la part del batllaIII. sous, .VIII. diners.
- [27] Item rabi d'en Dalmau «lo corder», per una / composició que feu a .III. de deembra / del dit any, a la part del batllaXI. sous.
- [28] Item rabi d'en Pere Ardevol de Botarel / per una composició que feu a .VII. de desem- / bra, a la part del dit batlla, del / dit anyXVII. sous, .VI. diners.
- Suma pàginaII. £, .X. sous, .VII. diners.

fol. 5 r.

- [29] Item rabi d'en G. Traval de Monrog per un / terç de hun reclam que li feran a .VIII^o. de de- / sembra del dit any, a la part del / batlaXI. sous, .III. diners.

.M.CCCC.L. QUATRA.

- [30] Item a .XX.III. de març, any .M.CCCC.L.III. / rebí d'en Pugol dels Tagels per un ban / del bestiar, a la part del batllaVI. sous.
- [31] Item rabi d'en Anthoni Iussà, per lo terç / de hun reclam a .II. de satembra, a la / part del batllaII. sous.
- [32] Item rabi per hun terç de hun reclam / d'en Iohan Tous a .XX.V. de sattembra / del dit any, a la part del batllaI. sou, .VI. <diners>.
- [33] Item rabi per bans de hòmens de Mon- / brió, los quals me donà lo castlà / per una part que yo no.y aní a .VI. de / noembre.II. sous, .III. diners.
- Suma pàginaI. £, .III. sous, .I. <diner>.

fol. 6 r.

DESPESES FETES PER LO BATLLA.

- [34] Primo per lo meu salari, çò és, .X. £ per any / segons és ab privilegi de la villa, per tres anysXXX. £.
- [35] Item per l'atvocat qui hera micer Alexandra / de la villa de Falset, per lo trienni, çò és, / .VI. florins per anyX. £.
- [36] Item paguí a l'escrivà de la cort per regir-me lo / compta continent totes les rebudas e / amollaments de tot lo trienni, çò és, .XV. sous / per any, de tres anys leva .XXXX.V. sousII. £, .V. sous. (1)
- [37] Item paguí a l'escrivà per lo procès de la taula / que tanguí en la dita vilaII. £, .XV. sous (2).
- [38] Item per huyt jornals que an, a saber, per de- / manar de consseyl a mon advocat per raó / de la dita batllia, per lo loger de bèstias / e la masióI. £, .XIII. sous, .VIII. diners (3).
- [39] Item als jutges de la taula per son salariII. £, .XV. sous.

fol. 6 v.

Açò és traslat bé o feelment trasledat per mi / Marti Vidal, scrivà de la honorable cort de la villa de / Cambrils, mot ha mot comprovat, tret del cabreu / de les rebudes dells amollaments, manat per lo honorable / en Pere de Senginis, del trienni que ha regida la bat- / llia per lo senyor Rey, en la

villa de Cambrils. / E per çò que plena fe hi sia atribuhida, hi pos lo / present segell de la honorable cort ut sequitur.

(segell de placa adherit amb cera roja, de forma circular, 42 mm Ø, escut central quadrilong il·legible i legenda circular al voltant d'aquell, de la qual solament es pot llegir ...—RILS. + ...)

- [40] (4) Item posen en data les fermances del dit quondam batle, / a nomen Jacme Gener, regent la batlia general e rebedor dels / .II. sous per £, les quals / a .XX.VII. de febrer ha presentades en / la taula de la ciutat, çò és, en (5) .I. dels / dits fermances pro rata de .VIII. £, .III. sous, .X. diners per- / tanyents pagar per les rebudes del present compte / per los .II. sous per lliura que paguen los officials / triennals VIII^o. £, .III. sous, .X. diners.

fol. 7 r.

- [41] (6) Item posa en data .XX.III. £, .X. sous, les quals són / stades pagades a.n Bernat Osona, rebedor / de les [comptes] del Racional, axí per mans / de la dona Iohana, muller del / dit P. de Sant Genis, com per les fer- / mances per ell donades entre diverses / vegades a sou prorata de aquelles / .XXX.VIII. £, .V. sous, .VI. <diners> degudes per / reste de la present administració.

E per tal que la present data port en si maior / e pus bastant vestigi serà assí aprés feta larga / menció com ne per qui e en quines jornades / e monedes són estades pagades les dites / .XX.III. £, .X. sous. E primerament a .XII. / de juny del any .M.CCCC.LX. foren donades al / dit rebedor per en Jacme de Calateyut .VI. £ / més .V. sous, segons dix per madona Iohana, muller del / dit olim batle, e la una £ paga per sa part / pertanyent a ell com a [una de les] fermances del dit Sant / Janis. E a .X.VIII. de setembre del dit any reebé de / Matheu Ferrer altre de les dites fermances per / mans d'en Johan Ferrer de Busquets, .I. £, / et a .XXX. de octubre reebé del dessus dit Jacme / de Calateyut e d'en Johan Tagell e d'en Jacme / Osset e d'en Johan Sbert, fermances del dit olim batle / per mans d'en P. Serra, porter, .V. £, .X. sous. Et a .V. / de nombre del dit any reebé per mans de la dita dona / per mans de Johan Fontaniles, mercader, .II. £, .X. sous. / Et a .V. de març del any .M.CCCC.LX.I. de les dites / fermances, .V. £ en .VII. florins d'or e mig e .II. / rals. Et a .XX.VI. de octubre del dit any reebé per / mans de la dita dona, .II. £, .X. sous, e de Jacme de / Calateyud, .X. sous, e de Johan Tegell, .X. sous, e de / P. Ferrer, .X. sous, és tot: .III. £, e reebe'ls per mans / de Francí Nabot, mercader, en .VI. florins d'or de pes e .II. sous. / Et a .XXX. del dit mes d'octubre reebé de Jacme Osset / una de les dites fermances per mans del dit Francí Nabot, .X. sous. / E axí és per tot, e són en paga pro rata de les dites / .XXX.VIII. £, .V. sous, .VI. diners que diu tornar segons dit és
. XX.III. £, .X. sous.